

at skaffe et betydeligt Statstilskud til Driften og Opretholdelsen af Hjemmet, før man overhovedet tog fat paa Opgavens Løsning.

Det fremgaar af den Skrivelse, som er tilstillet det højtærede Finansudvalg fra Indenrigsministeriet, og som findes trykt i Aktstykkerne til tredje Behandling af Forslaget til Finanslov for 1. April 1924 til 31. Marts 1925, at man fra Ministeriets Side har stillet sig velvilligt i Starten af dette Foretagende med Hensyn til at tilvejebringe Vilkaar for Opførelsen af Bygninger, som kunde gøre dem saa lidt bekostelige, som det var muligt. Det fremgaar ogsaa af den Stilling til Spørgsmaalet, som jeg har indtaget overfor Personer i Ledelsen af dette Foretagende, som kom for at forhandle om Sagen. Men jeg tror rigtignok, at om det at strække sig saa vidt, som de ærede Forslagsstillere ønsker, vil der ikke kunne være Tale. Man maa heller ikke glemme, at der her er Tale om Rekonvalescentanstalt for Mænd. Man staar overfor Ønsket om Oprettelse af en lignende Anstalt her i København for Kvinder, en Anstalt, som maaske kan faa et større Omfang end den, der her er Tale, og hvis man gaar til en Bevilling af en saadan Størrelse, vil det medføre en Forøgelse af ret betænkelig Art af de Bevillinger, som overhovedet gives til saadanne Forhold.

Jeg tror da ogsaa, at den Støtte, der gennem det af Indenrigsministeriet stillede Forslag vil blive ydet Hjemmet i Aarhus, vil være af væsentlig Betydning for Driftens Fortsættelse, og jeg tror, at derved maa man i hvert Tilfælde under de nuværende finansielle Forhold blive staaende. For saa vidt det højtærede Finansudvalg maatte kunne tiltræde det af Ministeriet stillede Forslag, tror jeg, at man derigennem har gjort, hvad det paa nærværende Tidspunkt er muligt at gøre for at støtte denne Anstalt, og jeg haaber, det maa blive erkendt fra de ærede Forslagsstilleres Side, og at det maa finde sit Udtryk deri, at man tager det stillede Ændringsforslag tilbage.

Simonsen: Jeg vil gerne, idet jeg anbefaler de stillede Ændringsforslag, gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at det er ikke en Rekonvalescentanstalt, der her er Tale om; de Folk, der kommer derud, er absolut uheldbredelige, der er ikke noget Haab om, at de nogen Sinde bliver kureret. Det er altsaa for saa vidt en ny Anstalt, en Anstalt, der vistnok hidtil er enestaaende

i sin Art her i Landet, og jeg synes, det noget maa forandre Synet paa denne Anstalt. Det kan selvfølgelig nok siges, at det paa-gældende Selskab først burde have skaffet Midlerne. Det vilde det vel ogsaa i Almindelighed nok have forsøgt paa, men det viste sig umuligt for Selskabet at bygge, saaledes som oprindeligt paatænkt, paa en Grund, der skulde erhverves af Kommunen. I Mellemtiden kan de saa paa Grund af et Krak købe en ny, udmærket egnet Villa, hvori Hjemmet kan indrettes paa sanitært fuldt ud betryggende Maade. Man griber til i Tillid dels til Statsstøtte — der var fra forskellige Sider udtalt megen Sympati for Foretagendet —, dels til Tilsagn fra anden Side om billigere Penge. Der var saaledes halvvejs givet Løfte om et Laan af Stiftsmidlerne, men paa Grund af visse Forhold blev det ikke til noget, og det paaførte Hjemmet et Tab i Kurs o. s. v. paa 20 000 Kr., som kom til at mangle i den sidste Ende.

Naar man ser paa Hjemmets Opgave og paa, at der her er Tale om stakkels ulykkelige Mennesker, absolut de mest ulykkelige syge, der findes her i Samfundet, syge, som skal have stadig Lægetilsyn, kan man slutte, at det offentlige Hospitalsvæsen aflastes for de allerfleste af disse Patienter, og hvis man vil gaa ud fra, at Staten har Forpligtelser overfor de syge, forekommer det mig, at der er god Grund til at anerkende den Forpligtelse ogsaa her. Forretningsudvalget for dette Sygehjem har erklæret, at det er deres faste Overbevisning, at hvis de ikke faar et Tilskud som det, Ændringsforslaget gaar ud paa, vil det om nogle faa Maaneder blive nødvendigt at lukke Hjemmet og saa realisere. Dette vilde være lidet opmuntrende, og det vilde ogsaa paa anden Maade paaføre Samfundet Udgifter.

Hjemmet drives saa billigt, at man vistnok ikke har Sidestykke dertil i hospitals-mæssige Anstalter, og det Tilskud, vi har tilladt os at foreslaa pr. Seng, er ogsaa langt under, hvad der i Almindelighed skal til for at anskaffe en Hospitalsseng. Det vil derfor være meget beklageligt, hvis man ikke kan bevæge den højtærede Indenrigsminister til at gaa med til et Tilskud svarende til det, vi har stillet Ændringsforslag om, og det forekommer mig ogsaa, at et saadant Tilskud er overkommeligt og rimeligt.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Simonsen har Ret i, at